

начинъ „да се издигне достоинството на християнския елементъ до сжщата степенъ, на която се намира и мусюлманскиятъ“. Отъ две злини за предпочитане е по-малко вредната, мисли нашиятъ политикъ.

Привърженикъ на сжщитъ идеи, които движатъ все тогава Илариона и Чомакова въ Цариградъ -- тъзи убедени проповѣдници на духовно възраждане на народа и на лоялно сътрудничество съ Високата порта — Селимински вѣрва, че народнитъ правдини трѣбва да се отстояватъ за сега само противъ Фенеръ и въ подчинение къмъ държавния законъ. Запазимъ ли и затвърдимъ единството си, не дразнимъ ли властта съ политически заговори, ние ще победимъ абсолютизма на патриаршията и ще изградимъ нашата национална черква. Ободрявайки за борба приятеля си Панаретъ Погонянски (3 януарий 1861), той му заявява: „Ако нѣматъ друга последица нашитъ молби и протести, поне фенерската орда ще бжде изгонена отъ нашето отечество завинаги.“ А като развива възгледитъ си по въпроса най-обстойно предъ Хр. Георгиевъ и Ив. Бакалоглу, които сж го поканили затова, той се изказва (6 януарий 1861) така: „Понеже гръцкото духовенство е присвоило нашата черква, подиграва се съ божественитъ и човѣшки права и върши всѣкакви злодеяния надъ народа ни, то е станало нетърпимо за нашето отечество. Това мнение е изказано отъ народа ни въ 1860 г. на Великдень. Нека бжде три пжти проклето това духовенство!!!“ Изказалъ възмущението си, въ съгласие съ тона на всички резолюции отъ оная епоха, Селимински смѣта като българска платформа по черковния въпросъ исканията: да се избира духовенство изъ срѣдата на народа; да се подчинява то на една управа на цѣлата българска черква; да се състои тази управа, съ седалище Цариградъ, отъ единъ архиерей и известно число духовни и мирски лица измежду най-ученитъ ни сънародници; главата на висшата черковна управа, каквато титла и да носи, да се ползува съ сжщитъ права, както и другитъ черковни началници въ Турция. И съ огледъ къмъ поведението на нѣкои кжсогледни народни представители въ Цариградъ, които били склонни да се извиняватъ и споразумѣятъ съ патриарха: „Патриархътъ може да се отърве отъ това всенародно проклятие (отхвърляне на името му на